

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

77. An sit sufficiens motivum dispensandi, seu laxandi in hoc jus, etiam
dum illud est iustitiæ distributivæ, in conferendo uni plura beneficia, quòd
is habeat parentes, fratres, nepotes ex fratre & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Hurt. ut prober causam sufficientem multiplicandi in aliquo beneficia, esse, quod sit filius vel frater alicujus bene meriti de Ecclesiis vel populo; quod ipsum ait doceri à Navar. *Miscellan.* 44. n. 80. Adeòque jam splendidior sustentatio alicujus, jam ante eius ad statum illustriorem, non verò per ipsam collationem plurimorum beneficiorum ad illum evehendi, videtur esse causa sufficiente laxandi jus naturale conferendo plura uni. Monet tamen idem Hurt. cavendum esse illam nimiam in tali nepote Pontificis coacervationem beneficiorum, & tot solum conferenda, quod dictaverit prudens judicium à sanguine proprio nō excecatum.

Quæstio 75. An sola Cardinalitia dignitas sit justa causa, ob quam Cardinali plura beneficia conferantur?

Respondeo affirmativè: idque multò magis quā regis filio, utpote, ut in eadem extrah. illos pariter ac priùs excipiendo, ait Papa idem, qui circa Papam, & in hoc universali Ecclesiæ serviendo singularium Ecclesiarum commoditatibus se impendunt; ac cùm Cardinalatus sit præcipua dignitas in Ecclesia, conveniens est, ut reditus statui suo, vitaq; conditioni congruentes habeat. Azor. cit. c. 12. q. 5. ubi etiam, quod insuper accedere possint ad dignitatem Cardinalitatem alia causa juxta, ut si sit regis vel principis filius, frater, aepos, si sit insignis literatura, industria, virtutis.

Quæstio 76. An sit sufficiente causa conferendi alicui plura beneficia, vel dispensandi, ut plura ei conferantur, nempe ab alio inferiore collatore, ut corum fructus largius in pauperes erogantur, v. g. dum scitur illos eorum fructus impensurum in pauperes, aliosque pios usus, retentis sibi solum necessariis ad decentem sustentationem?

Respondent affirmativè Hurt. loc. cit. l. 6. resol. 6. subresol. 1. citans Cardin. in elem. gratia, de rescrip. in 12. C. de Lugo to. 1. de justi. d. 4. f. 4. nu. 58. Filiuc. tr. 41. c. 7. n. 57. quibus accedit Nav. tr. de orat. *Miscell.* 65. citatus ab Azor. p. 2. l. 6. c. 22. q. 3. ubi justam arbitratur causam, ut jus relaxetur in eo, ut plura ei conferantur, qui fructus beneficiorum in pios usus impendit; quamvis in Man. c. 25. n. 128. censeat intentionem illam provisum jam pluribus talibus beneficiis, & verā ejus executionem esse causam justam, ut ea plura jam antē obtenta retineat (pro quo etiam solo cirratur ab hurt. loc. cit. num. 2. ubi etiam dicit, videri hoc ipsum approbari à S. Tho. quodlib. 9. a. 15. dum ibi reprobatur contraria intentionem, habendi nimirum plura tantum ad majorem splendorem vietus, vestitum, famulorum &c.) non tamen ut denuo plura ei conferantur, & ab eo recipiantur, prout resurferunt ab Azor. His tamen contrarium, sen negativam tener ipse Azor. loc. cit. cum Abb. & pluribus aliis; quibus, ut ait Azor, merito hac causa minimè probatur; ed quodd & alii sint clerici, qui beneficiorum illorum fructus in bonos usus inservient. Quin etiam, quod addo, quod etiam sit pius, si noui magis plus usus, dum ea beneficia plura in plures divisa eorum fructus toti ab iis indecentem sui sustentationem absuntur, reddendo interius deo horarum preces & sacrificia, quod alii pauperes, saltem ex obligatione, non facient. Quod

si tamen nulli extarent clerici, qui eos fructus pīe erogent, subest causa, cur iis plura conferantur; non quia ii, quibus ea conferuntur, utiliter fructus insument; sed quia defunt clerici idonei, ut in provinciis, ubi heretici dominantur, qui fructus beneficiorum sibi sumunt ac devorant. Azor. loc. cit.

Quæstio 77. An sit sufficiente motivum dispensandi, seu laxandi in hoc jus, etiam dum illud est justitia distributiva, in conferendo uni plura beneficia, quod is habeat parentes, fratres, nepotes ex fratre vel sorore indigentes, vel etiam amicum, cui multa debet?

Respondeo ad primum affirmativè: ita ex presē Navar. *Miscell.* 17. nu. 76. & *Miscellan.* 44. n. 76. ubi: Papa post concilium dispensare potest, ut quis habeat plura beneficia, quorum unum ei sufficit, ed quod habeat parentes, fratres, lorores, nepotes, vel alios cognatos pauperes, quos cum oportet alere, collocare, vel in aliquam viam latutis aeterna dirigere &c. Iequitur Hurt. loc. cit. subresol. 2. n. 1. Azor. cit. c. 12. 44. ut enim beneficium dicatur sufficientis, debet ex ejus fructibus posse sumere, quā sibi & suis necessaria, adeòque eo ipso, quod clericus habet parentes, fratres &c. egentes; beneficium, quod alii ei soli esset sufficientis, dici non potest sufficientis. Azor. ibid. & patet ex dictis supra ex eodem Azor. & Castrop. aliquique, dum tales pertinent ad familiam beneficiati.

2. Responder quoque ad alterum; nimirum de habente talē amicū, affirmativè Hurt. loc. cit. n. 3. & subresol. 4. n. 4. in specie ait: existimo, quod sufficientis motivum relaxandi in hoc jus naturale sit, quod Papa amico suo ante Papatum collara in se ab eo beneficia compenset, & gratum se ostendat.

Quæstio 78. An ipsa Papæ liberalitas sit sufficiente causa dispensandi in hoc?

Respondet affirmativè Hurt. loc. cit. resol. 6. §. 2. n. 14. ubi ait: Præpositus ad e. per venerabilem, quos filii sunt legitimū, Felin, & alii, quos ibidem citantur, dicunt, quod ipsa liberalitas Papæ sit sufficientis ratio dispensandi contra jus, juxta c. cum vestis. de concess. prob. ubi dicitur ex indulgentia specali, vel alia justa causa; quā doctrina non solum tenet in relaxatione juris divini, cū liberalitas maximè decet principem ex ipsa ratione naturali. ita ille.

Quæstio 79. An etiam Episcopus, aut etiam Legatus à latere Papæ possit dispensare in pluralitate beneficiorum, saltem simplicium, existentium in diversis Ecclesiis, quorum unum sufficientis est, dum adeò alii justa causa disponendi?

Respondeo ad primum negativè: idque etiam si habere aut conferre istiusmodi plura non esset lege naturæ vetitum; patet hoc ipsum ex Trid. quod uti & jus commune, laxare non potest Episcopus, nisi in causis ipsi in jure concessis. Castrop. d. 6. p. 3. §. 6. n. 28. Azor. cit. c. 12. q. 6. Pirh. ad tit. de prob. n. 182. Hurt. loc. cit. resol. 6. §. 1. n. 20. citantes Abb. in c. de multa. Garc. p. 11. c. 5. n. 371. & 169. citans quāmplurimos alios. Less. de just. l. 2. c. 34. n. 150. (ubi dat rationem car. Episcopus, etiam si